wimaks wait, kui essimene tusk olli ülleläinud. Ei sündinud Jürgi sundida wasto meelt naest wõtma, ja kulatud assi piddi nendasammoti jäma. Kül Kasse Tomas ja temma naene räkisid mõnda teotamise sõnna, ja Lisogi pilkas Jürgi, ja küllas olli paljo, kes sedda hea melega kuulsid. Agga Ado ja An kahhatsesid wäga, et enne ollid Kasse Lisut kulanud, ennego Jürgi ollid küssinud.

Uut orja olli tarwis otsida. An ei leidnud wimaks issegi parremat kui Läsna Tio tüttart Lenut, kes nüüd kahhekümne aastane, ja olli seitse aastat omma haiget emma toitnud ja aidanud. Sest olli temma teatud töteggija, ja wagga, jummalakartlik ja wannemate auustaja. Leno issast olli lessele ja lapsele suggu lome jänud, agga többi wõttis lehma ja lamba talled, ja siggagi sai otsa. Olli Leno kolmeteistkümne aastaseks sanud, siis jäi emma ni wiggaseks, et ei suutnud omma pead toita; harwaste weel jäksas temma sukka kudduda, ja mõnne koppika kõrwa korjata. Agga Leno näitas küllalt, kuida temma olli heaks lapseks kaswatatud ja kaswanud et norelt toitis ja kattis haiget emma ja isse ennast ka. Nüüd emma olli surnud, ja Lenul aega wõra juurde minna. Kül An kartis kui peaks Jürg kord Lenut tahtma ennesele wõtta, ja temmale siis peaks teiste ees sedda häbbi ollema, et üsna waest minniat sanud, agga parremat orja polnud leida, ja mõnningane sai pealegi Kasse rahwa kurja jutto läbbi ärrakeeldud neile tullemast.

Olli Leno pole aasta aega Paio perres olnud, jubba Ado ja An piddid tedda armastama kui omma last, sest ta olli sõnnakulelik ja allandlik, ussin tõle ja igga tõ jooksis hästi temma käes. Jalgi tedda kõrtsist ei leitud. Harwaste kord pallus temma lubba küllasse minna, et wahhe aegus kohhendaks ühhe waese lesse ride tükka. — Jürg olli rõmus, et iggapääw sai tedda nähha ja temmaga jutto aiada, agga omma südame nõuust ei annud temma ei kõigewähhematki märko. Leno isse kül piddi Jürgi südamest auustama ja sureks piddama, agga et olli jummalakartlik, siis ei tulnudki temmale sedda mõttet, kui peaks temma kord Jürrile naeseks sama, waid olli temmagi wasto otsekui orja kohhus on.

Selsammal süggisel, kui Jürri õed mehhele läinud, sai ka Kasse Liso naabri walda rikka perremehhe wannema poiale. Polnud temma weel kaks kuudki perres, jubba riid ja kärrin lahti! Ei jänud minnia enne rahhule, kunni ái ja ám sanud isse leiba lükkatud, ja Liso sai perrenaeseks ja temma mees perremehheks, sest temma uhkus ja kange südda ei kannatanud sedda mitte, et ta piddi teiste kässo al olema. Peq ilmus ka, et ei tahtnud omma mehhegi sõnna kuulda. Orjade wasto olli temma wäga tigge, sest siis teine teise järrele ärraläks, kui temma aasta